

предприе вече на нѣколко мѣста у насъ (Пастуша, Бѣлово и Карлуково) и които дадоха твърде ценни резултати.

„Известията“ на Института, отъ които излѣзоха вече 4 тома, се явяватъ като продължение на „Известията“ на Археологическото Дружество. Тѣ съдържатъ трудове както на наши, така и на чужди учени върху археологията и историята на страната ни. Благодарение на обстоятелството, че всички статии, обнародвани на български, сж снабдени съ извлѣчения на френски или на нѣмски езикъ, а нѣкои статии сж обнародвани и на чужди езици, институтскитѣ „Известия“ добиха доста широко разпространение и на чужбина, като спомогнаха по този начинъ да се издигне престижътъ на българската наука и вънъ отъ България.

Освенъ своитѣ „Известия“ и „Отчети“, Институтътъ започна да издава особна редица книги подъ заглавие „Художествени паметници на България“ съ паралеленъ текстъ на френски и на български, както и „Популярна археологиче-

ска библиотека“, предназначена за по-широки кръгове. Институтътъ продължи да издава и „Материалитѣ за историята на София“, като обнародва книга V и VI отъ тѣзи материяли.

Една отъ главнитѣ грижи на Института до сега е била и тази, да създаде потѣсни връзки между нашата и чуждестранната наука чрезъ обмѣна на своитѣ издания съ изданията на други подобни научни учреждения въ чужбина. До сега Институтътъ успѣ да си създаде такива връзки съ повече отъ 90 подобни учреждения въ Европа и Америка, между които се намиратъ и почти всички голѣми европейски академии. При Института сжществува и специална библиотека, която днесъ брои вече надъ 5,400 съчинения.

Литература: Б. Филовъ, Историческа бележка за Българското Археологическо Дружество, въ „Изв. на Бъл. Арх. Д-во“ IV, 1914, стр. 242—247.—„Отчети“ на Бълг. Арх. Инст. I—VI. 1922—1927.